

щастіе, а не счастье, з отъ с, призвж а не при-
свж к отъ x: крестъ, а не хрестъ и проч:

Примѣчаніе.

1. Нѣкои прилагателни имена ся пишутъ съ
две н, напр: истинный, странный и проч:

2. О, а, е, д, сж непостоянни, сирѣчь нѣ-
кадѣ ся изоставяють, напр: сладкъ сладка, гла-
дакъ гладка, отецъ отца, сьрдце сьрдца и проч:

„Гдѣ ся пишутъ голѣмы буквы?

1. Въ начало-то на сѣкой періодѣ.

2. Въ начало-то на сѣкой собственнж рѣчь,
напр: Богъ, Христось, Петръ, Дунавъ, Сищовъ и
проч:

3. Слѣдъ двоеточіе, точкж, вопросителнж и у-
дивителнж.

4. Въ титулы-тѣ и достоинства-та, напр: Им-
ператоръ, Воевода, Патріархъ, Митрополитъ и пр:

5. Въ наименованіе-то на мѣста, челоуѣцы,
книги, мѣсяцы, дни, праздницы, напр: Българія,
Сищовчанинъ, Богословія, Маіа, Срѣда, Недѣля,
Въскресеніе и проч:

„Какъ ся преносять рѣчи-тѣ на другій редъ?

Кога не ся събере една рѣчь въ редъ-а, на-
значава ся съ правж линія така (-) и ся принося
на другій-а редъ.

„Какъ ся раздѣля въ преносваніе-то?

Многосложны-тѣ ся раздѣляють сѣкою съ свой-
а слогъ, съ кой-то ся срича, напр: гла-ва, без-